

**) Ve Slavkově u Opavy:*

Krasna,¹⁾) Krasna, kaj si husi pasla?
A ja sem jich pasla, kaj se zema třasla.

Bila, Bila, kaj si kluče dila?
V komořici na polici, tam sem jich hodila.

Ditky, ditky, půjdžemy na kvitky,
sedněm vedla cesty, budzěm kolače peci.

Jake, jake? Same makovane
a za dvě nedzéle same tvarohove.

Vyšla gvězda do hlinika,
dajcě vajce do košika,

ten košik je bezedna,
něnapylni se do poledňa.

¹⁾ Smrtnice,

2307.

U Zábrěha a v Budíkově

Má - ji, má - ji, má - ji, my sme to - mu rá - di, ho - de dó, kve - te dó
a me dy - cky k ve - se - lé - mu Prů - vo - dó.

Máji, máji, máji,
my sme tomu rádi,
hode dó, kvete dó
a me dycky k veselému Průvodó.

Uynášeji nastrojenou v šaty černé čarabáň u a na dub pověsiuše kamením po ní házejí.

2308.

Od Přibora

Ne - se - my Ma - ře - nu pě - knu, pě - knu pro - bě - le - nu.
v o - le - ji sma - že - nu,
u vr - chu če - rve - nu,
u spo - dku ze - le - nu,

Nesemy Mařenu
v oleji smaženu,
u vrchu červenu,
u spodku zelenu,
pěknu, pěknu probělenu.

Nesem babu v koší,
smrk nas o ňu prosi.
Už Mařena leží
a zubami škeří.
Helo, helo, helo, helo.

Pak ji v lese roztrhavše zpívaji:

2309.

Už Mařena leží
a zubami škeří,
ma mila Mařeno,
pro kohos umřela?
Pro ty, pro ty, pro pacholky:

Aneb:

Pro velčovské panny,
aby se vydaly.

Aneb: Pro Pasaka starého jménujíc totiž člověka nejstaršího z dědiny, smrti nejbližšího.